

DAT IS LEKKER!

(A PIECE OF CAKE)

Komedie in twee bedrijven

door

JOHN LOFASO

vertaling

Janny Spijker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DAT IS LEKKER! - A PIECE OF CAKE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHN LOFASO** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.**

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Frank van Dijk - vandaag 50 jaar geworden

Josie van Dijk - zijn vrouw

Frankie van Dijk - hun zoon, 20 jaar

Jos van Dijk - hun zoon, 28 jaar

Michael - vriend van Jos

Ton - broer van Josie

Margo - zijn vrouw

Harry - broer van Josie

Blanche - zijn vriendin voor die avond

DECOR:

De huiskamer van de fam. van Dijk en links-voor een telefooncel.

EERSTE BEDRIJF

Eerste scène

Frank zit op de bank voor de televisie naar zijn favoriete film te kijken, chips etend. Naast de bank staat een grote keramieke hond. Frank heeft een hand op de kop van de hond. Voor het doek opgaat is de muziek uit de film te horen. Terwijl het doek opgaat worden de geluiden gedimd.

Frankie komt de trap af met een basketbal in zijn handen.

FRANKIE: Hai, pap...

FRANK: Schiet op, dit is het beste gedeelte.

FRANKIE: Ik kom over een uurtje wel terug.

FRANK: Blijf even, het wordt nu echt spannend.

FRANKIE: Nee, ik ga een balletje gooien.

FRANK: Toe nou, dit is het beste gedeelte, het duurt maar vijf minuten.

FRANKIE: Dat heb ik al miljoen keren gezien.

FRANK: En iedere keer wordt het mooier. Kom, trek er een stoel bij.

FRANKIE: Pap...

FRANK: Waarom ontloopt iedereen mij vandaag? Jullie doen alsof ik hier rondloop met een jachtgeweer.

FRANKIE: Waar is mam?

FRANK: Boodschappen doen. Zij dus ook. Het is nog niet zolang geleden dat ik haar voor het eerst kuste en nu gaat ze liever naar de supermarkt. Het is mijn verjaardag! Je zou toch denken dat je juist dan wat aandacht zou krijgen.

FRANKIE: Oké. *(gaat zitten)*

FRANK: Shit, reclame. Krijg je weer een half uur gezeur over wasmiddelen. Je moeder was bang dat je niet zou kunnen komen vandaag.

FRANKIE: Je weet toch dat ik je verjaardag niet zou willen missen?

FRANK: Beste jongen. Hoe lang blijf je?

FRANKIE: Maandag begint school weer, dus ik ben hier tot morgenavond.

FRANK: Hoe gaat het?

FRANKIE: Ik moest vorige week een big ontleden. Ik eet nooit meer varkensvlees.

FRANK: Wacht maar tot je een van die decavers krijgt.

FRANKIE: Een wat?

FRANK: Een decaver, je weet wel, zo'n dood lijf.

FRANKIE: Dat is een kadaver. En dat krijg ik pas als ik medicijnen ga

studeren.

FRANK: Nou ja, voor je het weet heb je die oude overbuurman onder het mes, dus wen er maar gauw aan.

FRANKIE: Weet buurman hiervan? Ik denk niet dat hij dat zo leuk zal vinden.

FRANK: Maakt niet uit, je weet wat ik bedoel. *(Josie haastig op met tas vol boodschappen. Ze schrikt als ze Frank ziet)*

JOSIE: Wat doe jij hier?

FRANK: Ik woon hier, weet je nog wel?

JOSIE: Ja maar, ik bedoel... ik dacht.... Het is zo mooi weer, ik dacht dat je misschien... Waarom kijk je tv?

FRANK *(tegen Frankie)*: Begint ze nu een beetje door te draaien of verbeeld ik me dat maar? Wat mankeert jou?

JOSIE: Niks. Waar kijk je naar?

FRANK *(noemt titel van film)*: Nog even en hij wordt vermoord.

JOSIE: Oh, dat is leuk. *(Josie af naar de keuken. De film begint weer)*

FRANK: Moet je opletten.... *(Josie komt op en gaat in een stoel naast de bank zitten. Ze kijkt op haar horloge alsof ze op iemand wacht)*

JOSIE: Frank, weet je waar Jos is?

FRANK: Nee, sstt.

JOSIE: Wil je wat drinken, Frankie? Een glas cola? Ik heb ijs.

FRANKIE: Nee dank je, mam.

JOSIE: Weet je het zeker?

FRANK: Ssstt.

JOSIE *(fluistert)*: Het is helemaal geen moeite hoor. Ik doe wat ijs voor je in het glas. Bij de nieuwe koelkast hebben we een apparaat gekregen waarmee je ijsblokjes heel gemakkelijk verpulvert. En snel. Een prachtig ding. Jee, moet je eens kijken Frank, hoe dun die jongen is. Je kunt wel zien dat hij niet meer uit moeders pot eet.

FRANK: Als het aan jou lag, dan zag hij eruit als het Michelinmanneltje. En stil nou...

JOSIE *(praat zachter)*: Laat me je een lekker koud cola'tje brengen, goed?

FRANKIE: Ma...

FRANK: Ssstt...

JOSIE: Ik heb ook klontjes, zeg het maar. Welke wil je? De klontjes of het fijngemaakte ijs?

FRANKIE: Ik heb echt...

JOSIE: Ik heb in twee seconden fijngemaakt ijs.

FRANK: Oké, Josie. Breng die jongen een glas fris.

JOSIE: Wil jij ook?

FRANK: Nee. En wil je nu... ik probeer te kijken, ja?

JOSIE (*mompelt terwijl ze af gaat*): Die stomme films ook altijd.

FRANK: Moet je toch kijken. Wat kan die vent spelen, hè?

FRANKIE: Hmm. Zal wel. (*de telefoon gaat*)

JOSIE (*af*): Ik neem hem wel!

FRANK: Wil je dat ik hem opneem?

JOSIE (*af*): Nee, ik kom eraan! (*Josie op met twee glazen cola en geeft die aan de twee mannen. Terwijl ze naar de telefoon gaat komt er een spot op de telefooncel. In de cel staat Margo met de hoorn in haar handen. Ze heeft krulspelden in haar haar en een hoofddoek erover*) Hallo?

MARGO: Josie?

JOSIE: Oh, hallo Margo.

MARGO: Luister Josie. Ton en ik zijn misschien een beetje laat voor de party. Dat kreng van de schoonheidssalon wilde me met een vluggertje afschepen. Ik had een afspraak om drie uur en toen ik kwam had ze er eentje in de stoel en twee onder de droogkappen. "Wat krijgen we nou", vroeg ik. "Ik had een afspraak om drie uur". Weet je wat ze zei? "Nou ja, het is zaterdag, dan lopen we altijd op achter?" Niet te geloven, toch? De groeten! Onzin, zei ik tegen haar, die daar kan wel wachten, want ik moet naar een surprise-party van mijn zwager. En als ik te laat ben, is dat jouw schuld en dat wil je vast niet op je geweten hebben.

JOSIE: Dat klinkt geweldig, Margo, maar ik kan vanavond niet. Frank is jarig en Frankie is thuisgekomen van school.

MARGO: Wat bazel je nou? Natuurlijk is Frank jarig, daar.... Ooohh, is hij daar nog?

JOSIE: Dat klopt.

MARGO: Wat moet hij thuis? Ik dacht dat Jos hem zou weglokken?

JOSIE: Ja, misschien volgende week.

MARGO: Zal ik Ton sturen?

JOSIE: Nee, niet nodig. Een andere keer, oké? Ik spreek je nog wel in ieder geval bedankt voor de uitnodiging.

MARGO: Hang nou niet op, we moeten wat verzinnen.

JOSIE: Oké, dag. (*Josie hangt op, het licht uit boven de telefooncel*) Dat was Margo. Ik moest je feliciteren.

FRANK: Oh ja?

JOSIE: Ze wilde vanavond kaarten.

FRANK: Gelukkig heb je nee gezegd. (*de eindtune van de film. Tegen Frankie*) Dat is nog eens een film, hè?

JOSIE: En je hebt hem nog maar acht miljoen keer gezien.

FRANK: Wat heb je toch?

JOSIE: Je zit daar maar de hele dag te zitten, daar word ik

zenuwachtig van. Waarom gaan jullie jongens niet samen naar de film terwijl ik het eten klaarmaak?

FRANK (*tegen Frankie*): Zie je wel, ze wil van me af.

JOSIE: Doe niet zo gek... (*licht op de telefooncel. Jos en zijn vriend Michael staan op het punt om te gaan bellen*)

MICHAEL (*gooit een kwartje in de telefoon*): Ik vind het maar niks.

JOS: Doe het nou maar en verknaal het niet.

FRANK: Wat is hier aan de hand?

JOSIE: Niets, maak je niet zo druk. (*de telefoon gaat en Josie schrikt zich rot*)

JOSIE: Ik neem hem!

FRANK: Nee, ik neem hem. Ik denk dat jij beter even kunt gaan liggen.

JOS: Wat gebeurt er? Gaat ie over?

MICHAEL: Ja, sstt!

FRANK (*neemt op*): Hallo?

MICHAEL: Oh, hallo, meneer van Dijk?

FRANK: Ja. Met wie spreek ik?

MICHAEL: Met Michael, vriend van Jos.

FRANK: Hai Mike, hoe is het?

MICHAEL: Prima en met u?

FRANK: Aahh.. ik overleef.

MICHAEL: Ik hoorde dat u vandaag jarig bent, gefeliciteerd.

FRANK: Help me daar alsjeblieft niet aan herinneren.

MICHAEL: Hoezo? U bent nog steeds jong hoor.

FRANK: Ja, op weg naar het crematorium.

MICHAEL: Ah, kom nou...

FRANK: Nou ja, zolang je nog maar je eigen tanden hebt.

MICHAEL: Die meneer van Dijk. (*lacht*)

JOSIE: Wie is het?

FRANK: Michael, vriend van Jos.

JOS: Schiet dan op.

MICHAEL: Ik doe mijn best.

FRANK: Wat zeg je?

MICHAEL: Oh, niets, meneer van Dijk.

FRANK (*tegen Josie*): Hij belt om me te feliciteren.

JOSIE: Hij is een lieve jongen.

FRANK: Je had niet hoeven te bellen hoor.

MICHAEL: Oh, maar dat wilde ik graag... eh... er is nog iets waar ik voor bel...

FRANK: Ik vind het leuk dat je aan me hebt gedacht.

MICHAEL: Eh..meneer van Dijk?

FRANK: Frank, Frank.

MICHAEL: Frank..Frank.. Ik ben bang dat ik een verkeerde indruk heb gegeven. Eh.. weet u, ik belde niet om u te feliciteren...

JOS: Oh, Jezus..! (*Michael geeft hem een trap*)

FRANK: Oh?

MICHAEL: Niet dat ik u niet wil feliciteren, natuurlijk wil ik dat, maar eh... Ik heb een probleem, meneer van Dijk.

FRANK: Wat is er aan de hand?

MICHAEL: Ik heb autopech en ik kon niemand anders bedenken om te bellen.

FRANK: Oei..

JOSIE: Wat is er aan de hand?

FRANK: Hij heeft autopech en weet niemand anders te bellen.

JOSIE: Laat hem Jos bellen.

FRANK: Goed idee. Hé Mike?

MICHAEL: Ja, meneer van Dijk?

FRANK: Waarom bel je mijn zoon niet? Mijn vrouw is een beetje gek, vandaag.. (*Josie geeft hem een klap op zijn arm. Frank bedekt de hoorn*) Wat wil je dan dat ik zeg?

JOS: Wat zegt ie?

MICHAEL (*bedekt de hoorn*): Hij wil dat ik jou bel.

JOS: Shit!

MICHAEL: Ik heb eerst geprobeerd Jos te bereiken, meneer van Dijk, maar hij was er niet.

FRANK (*tegen Josie*): Jos is niet thuis.

MICHAEL: Als ik alleen maar autopech had gehad, dan had ik u niet lastig gevallen, maar ik was op weg naar..... eh... een begrafenis.

JOS: Een begrafenis!

FRANK: Een begrafenis! (*tegen Josie*) Hij was op weg naar een begrafenis.

JOSIE: Wie is er dood?

FRANK: Wie is er dood?

MICHAEL (*tegen Jos*): Wie is er dood?

JOS: Je tante.

MICHAEL: Mijn tante.

FRANK (*tegen Josie*): Zijn tante.

JOSIE: Guttegut, hoe oud was ze?

FRANK: Gecondoleerd, Mike.

JOSIE: Laat hem het adres vertellen, dan stuur ik een condo-
leancekaart.

MICHAEL: Dus daarom belde ik u.

FRANK: Zeg maar niets meer. Waar ben je?

MICHAEL: Midden in het centrum, bij Macdonalds.

FRANK: Ja, dan weet ik precies waar je bent. Blijf voor MacDonaldis staan. Het zal wel even duren, want op zaterdagmiddag is het loeidruk in de stad, dus heb geduld.

MICHAEL: Doe maar rustig aan.

FRANK: Ik kom zo snel als ik kan. Blijf waar je bent, oké?

MICHAEL: Oké.

FRANK: Goed, dag.

MICHAEL: Tot ziens. *(ze hangen op. Terwijl Frank zijn jas ophaalt dimt het licht op de telefooncel)*

JOSIE: Waar ga je naartoe?

FRANK: Ik ga Michael ophalen en naar die begrafenis brengen.

JOSIE: En het eten dan?

FRANK: Het is nog niet eens vijf uur. Het duurt hooguit twee uur. Moet ik dat kind dan aan zijn lot overlaten?

JOSIE: Nee, natuurlijk niet.

FRANK: Ik ben wel op tijd thuis voor het eten. Wees blij, ga ik eindelijk weg. *(tegen Frankie)* Let erop dat ze geen domme dingen doet. Zoals ze zich nu gedraagt is ze tot alles in staat. *(af)*

JOSIE: Wat moeten we nu in vredesnaam doen?

FRANKIE: Ik weet het niet, maar wees blij dat hij weg is. Het had niet lang geduurd of je had alles eruit gegooid.

JOSIE: Denk je dat hij iets weet?

FRANKIE: Het scheelde misschien niet veel, maar ik denk het niet.

JOSIE: Ik zou verdorie wel eens willen weten waar die broer van jou uithangt. Ik heb hem gezegd dat hij hier om vier uur moest zijn. Ik kreeg bijna een hartaanval toen ik binnenkwam.

FRANKIE: Maakt nu niet meer uit. Hij is weg en het duurt zeker anderhalf uur voor hij weer terugkomt.

JOSIE: Denk je?

FRANKIE: Zeker weten.

JOSIE: ... Ik hoop dat je straks nog wel wat anders aantrekt.

FRANKIE: Wat is hier verkeerd aan?

JOSIE: Het is je vaders verjaardag. Draag iets netjes, een stropdas. Hij ziet je graag met een stropdas om.

FRANKIE: Het kan pa niets schelen wat ik aanheb op zijn verjaardag.

JOSIE: Natuurlijk wel. Hij wil graag dat zijn jongens er netjes uitzien.

FRANKIE: Volgens mij vergeet hij het liefst dat hij jarig is.

JOSIE: Nee, waarom zeg je nou zoiets?

FRANKIE: Dat komt door iets wat hij vanmorgen tegen mij zei. "Vijftig is het begin van het einde", zei hij.

JOSIE: Zei hij dat? Dat had ik nooit van je vader verwacht. Hij was wel een beetje chagrijnig vanmorgen, maar ik nam aan dat dat kwam

omdat de kaas op was.

FRANKIE: Misschien helpt het als je wat minder kaarsjes op de taart zet. Ik bedoel, wie zal ze nu tellen?

JOSIE: Dat is een goed idee, lieverd. Ik zeg wel dat ik er niet genoeg had.

FRANKIE: Nee, doe dat niet. Als je zegt dat je er niet genoeg had, dan denkt hij weer: "Jee, ik ben al zo oud dat ze niet eens meer genoeg kaarsjes had".

JOSIE: Ja... je hebt gelijk. Dat zal ik niet zeggen. Ik zeg dan wel..... Ik zeg gewoon helemaal niets.

FRANKIE: Goed idee. (*Jos op met een grote taartdoos*)

JOSIE: Waar bleef je nou! Je had hier een uur geleden al moeten zijn.

JOS: Sorry dat ik zo laat ben, maar het was stampvol bij de bakker.

FRANKIE: Pa is er niet.

JOS: Ja, ik weet het.

JOSIE: Wat bedoel je, ik weet het?

JOS: Omdat ik het in scène heb gezet. Dat gedoe met Michael was allemaal nep.

JOSIE: Is zijn tante niet dood?

JOS: Nee, natuurlijk niet.

JOSIE: Oh, mijn God!

FRANKIE: Wacht even. Jij hebt Michael opdracht gegeven pa te bellen en te vertellen dat zijn tante dood was...

JOSIE: ... en hij was op weg naar de begrafenis toen zijn auto doodging, lieve help, ik bedoel, toen hij autopech kreeg.

FRANKIE: Sterk plan, Jos.

JOS: Dat was niet het plan, maar hij was het even kwijt. De stommerd kon niets anders verzinnen.

JOSIE: Over zoiets hoor je niet te liegen. Dat brengt ongeluk. Ik moet er niet aan denken. Ik krijg er kippenvel van. Dit krijgt die jongen op zijn dak zeker weten.

JOS: Wanneer vertrok hij?

FRANKIE: Vijf minuten geleden. Hij wordt razend als hij het ontdekt.

JOSIE: En dan te bedenken dat ik een condoleancekaart wilde sturen. Stel je voor dat ik dat had gedaan.

JOS: Wat moest ik anders?

FRANKIE: Je had iets anders kunnen verzinnen.

JOSIE: De vrouw zou denken dat ik gek was. Waarom zou je anders een wildvreemde een condoleancekaart sturen?

JOS: Dat kun jij makkelijk zeggen.

JOSIE: Als ik degene was die zo'n kaart van iemand zou ontvangen, dan zou ik ter plekke dood neervallen.

JOS: Ik kreeg het ook maar zomaar in mijn schoot geworpen.

JOSIE: Je kan iemand gek maken met zoiets. Stel je voor..... dat ik die kaart had gestuurd en die vrouw zou ter plekke dood neervallen?!

JOS: Ma! Je hebt geen kaart gestuurd, denk er nou maar niet meer aan.

FRANKIE: En wat is de bedoeling als pa daar aankomt?

JOS: Dan is Michael er niet meer.

JOSIE: Wat?!

JOS: Dat geeft jou alle tijd die je nodig hebt. Pa blijft daar wel een tijdje rondjes rijden voor hij het opgeeft. Als hij belt, zeg dan maar dat Mike belde vlak nadat hij wegging en dat hij... eh... weet ik veel wie is tegengekomen.

JOSIE: Ik vertel hem niks. Na dat telefoontje ben ik doof aan een oor.

JOS: Goed, als hij belt, zal ik het hem vertellen. Je overviel me er gisteren mee. Wat had je verwacht? Ik kon niets anders bedenken.

JOSIE: Je bedoelt dat je niet hebt geprobeerd iets anders te verzinnen. Ik kan me niet voorstellen dat je je vader dat drukke centrum door laat rijden, waar hij toch al een hekel aan heeft, om hem dan te laten zoeken naar iemand die er niet meer is.

JOS: Maar hij doet het wel.

FRANKIE: Ja en hij is laaiend als hij thuiskomt.

JOS: Op het moment dat hij iedereen hier ziet, is hij het allemaal vergeten, let maar op.

JOSIE: Laten we dan onze tijd maar goed gebruiken. Vooruit jongens, hang de slingers op. *(af naar keuken)*

JOS: Leuke kleding.

FRANKIE: Dank je, is al gezegd.

JOS: Hoe is het?

FRANKIE: Goed.

JOS: Op school ook?

FRANKIE: Ja..

JOS: Zit je iets dwars?

FRANKIE: Nee, hoezo?

JOS: Omdat je die stomme uitdrukking op je gezicht hebt, die je altijd hebt als er iets aan de hand is.

FRANKIE *(lacht)*: Waar heb je het over?

JOS: Dat weet je best. Wat is er aan de hand met je?

FRANKIE: Niks.

JOS: Wat is er, ben je ziek? *(voelt z'n voorhoofd en geeft dan een speelse tik)*

FRANKIE: Hou op.

JOS: Heb je een meisje ontmoet dat je graag mag, maar die jou een

slappeling vindt?

FRANKIE: Nee, dokter.

JOS: Je bent geil, ja? Wat is er?

FRANKIE: Er is helemaal niks aan de hand.

JOS: Probeer niet tegen me te liegen, Frankie, want daar trap ik toch niet in. Nou, gooi het eruit.

FRANKIE: Laat me met rust, wil je?

JOS: Je wilt er dus niet over praten.

FRANKIE: Juist, ik wil er niet over praten.

JOS: Aha! Dus je geeft toe dat er iets aan de hand is!

FRANKIE: Nee!

JOS: Wat is er veranderd, Frank? We waren altijd broers, als je iets op je hart had, kwam je altijd naar mij toe. En nu is het "Laat me verdomme met rust".

FRANKIE: Dat zei ik niet.

JOS: Dat zei je wel.

FRANKIE: Ik zei niet "Laat me verdomme met rust", ik zei laat me met rust.

JOS: Dat is hetzelfde. Ik ben je broer, Frank. Wat is er gebeurd met: "Jos, ik ben gisteravond met een meisje uitgeweest en ze liet me staan met m'n afstandsbediening in mijn hand..."

FRANKIE: Dat heb ik nooit gezegd!

JOS: "Jos, ik heb Lucie van de overkant zwanger gemaakt. Wat moet ik nu doen?"

FRANKIE: Dat heb ik ook nooit gezegd.

JOS: Maar het had gekund! Daar zijn broers voor. Als je niet met mij kunt praten, met wie dan wel?

FRANKIE: ..... Wil je echt weten wat me dwars zit?

JOS: Ja.

FRANKIE: Ben je in de stemming om te luisteren?

JOS: Ja en wil je nu stoppen met die uitvluchten en het er gewoon uitgooien?

FRANKIE: ..... Ik weet niet wat ik wil met mijn leven.

JOS: ..... Dat is alles?

FRANKIE: Ja, wat bedoel je met "is dat alles".

JOS: Is dat wat je dwars zit?

FRANKIE: Ja.

JOS: .... Jee, ik weet niet wat ik daar op moet zeggen.

FRANKIE: Zie je nu wat een grote hulp je bent?

JOS: Wat bedoel je dan precies met "Ik weet niet wat ik met mijn leven wil".

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto